

Forfatter: Winther, Christian

Titel: Udrag fra Vandring og Opdagelse

Citation: Winther, Christian: "Poetiske Skrifter", i Winther, Christian: *Poetiske Skrifter*, udg. af Oluf Friis , 1927-29, s. 79. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-winterchr01val-shoot-idm139972048668224/facsimile.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Poetiske Skrifter

»Hvorom talde vi dog før?«
Om en vakker fransk Monsør,
Som var med paa Grækertoget,
Han, som Kroget
Lige gjør.

»Han mig bad om mit Portrait!«
Naa? De skjænker ham vel det?

»Nei, De veed jo, *hvem* jeg lovte

»Det saa ofte?« —

Det var Ret!

»Men De skulde hørt ham saa vred paa den Danske!

»Een saa følsom blandt de Franske

»Har jeg aldrig seet!«

Denne Huulvej er saa luun,
Lyngen nikker rød og bruun,
Rundtom myldre Blomster røde,
Hvide, bløde
Blad og Duun.

Vil De sidde? er De træt?

»Nei, kuns gjøre Toilet;

»Haaret kildrer mig om Næsen,

»Dette Væsen

»Er ei net!«

Ak, naar Vinden leger med Blomsternes Stilke

Og med Lokkers fine Silke,

Gjør den gandske ret!

Kom, Veninde! sæt Dem her
Bag de tætte Tjørnetræer,
Giv mig Hatten, jeg den holder,
Den kun volder
Dem Besvær.

Ei, hvor hurtigt og galant
De med Lokken Seier vandt,
Fængslet blev den nu bag Øre,
Støvlens Snøre
Baand De bandt.
Kinderne og Munden Dem blusse *vermeille*,
Selv er De dog à *merveille*,
Det er vist og sandt.

»Laan mig Uhret!« — Det var smukt!
Som et Speil det før er brugt;
Haaret siirligt ligger bøiet
Ned mod Øiet
Fiint i Bugt.
»Vaaren har bag dette Krat
»Tusind skjønnne Blomster sat,
»Jeg vil plukke Dem tre, fire,
»De skal sire
»Deres Hat!«
Nei, jeg disse Blomster i Bogen vil bære,
Og dem aldrig bortforære,
Ei for nogen Skat.

Aa, men see dog, see dog hist
Noget ganske Nyt forvist!
Der paa Pynnten staaer Capellet,
En forældet
Gothisk Qvist.
Gyldent Korset staaer paa Top,
Bagved vrimler Graners Trop, —
Ned vi maae, hvor Vover trille,
Hvis vi ville
Naae derop.